

સર્વેનાં મનનાં પર્યાયો

सर्वेनां भननां पर्यायो वांशी,

‘દાદા’ બને છે સામાથી લઘુતમ;

પહેલાં તો બુદ્ધિનું બારણું વાસી,

કોઈનું જોતાં નહીં પુદ્ગલનું વર્તન.

આપણી ખુશીમાં પોતે થયાં રાજી,

સંયોગાનુસાર વર્તે છે શીલવંત;

પહેલાં જોશે તે અનુકૂળતા આપણી,

જાતે સંકોરાઈ બેસે છે ભગવંત.

- सर्वेनां....

બાળકની પાસે બાળકથી નાનાં,

રકમાનુસારી ગુરુ-લઘુ દર્શન;

અંતસ્થ કુરુગા આશ્ચર્યકારી,

શુદ્ધ પ્રેમે પોષે વત્સલ ગુરુતમ.

‘અપમાને’ તેનીયે માગી દ્યે માફી,

અવળાંને પડતો અટકાવે હરદમ;

આવી સહજતા કોણે જોઈ-જાણી ?

પોતાને ખરે જ પીરસે જે સત્સંગ.

- सर्वेनां....

દુનિયા ના દેખે તેવી ભૂલ દાખવી,

સંયોગી પરપોટો છે માત્ર વળગણ;

વળગણની વચ્ચે ‘પ્રજ્ઞા’ બેસાડી,

જ્ઞાનાત્મા જાણે છે નિર્ઝરતાં રજકણ.

મૂઢાત્મા સમજે છે ‘કાયા છે મારી’,

આંટી અહમ્ની નિજદોષે બંધન;

‘કારણ’ વિનાશક, કલ્યાણીત “જ્ઞાની”,

પૂર્ણત્વ વતાવિ સર્વજ્ઞ ભજનમ્.

– सर्वेनां....

દુર્લભ છે દાતા મૂળ મોક્ષદાની,

परमात्मा प्रत्यक्ष शुद्धात्मा व्यक्तम्;

કાર્ય નિર્જરતાં જુઓ લ્યો જાણી,

પાંચ જ આજ્ઞાથી છૂટે જગ-કંદન.